

SENTMENAT

EL PREU DE LA INCAPACITAT DELS ADMINISTRADORS LOCALS

Com que no hi han voravies tampoc cal alinear les cases.

Qui no espera que l'any 77 sigui l'any del canvi, en particular, arreu dels petits pobles i viles de Catalunya? Si més no, es té la esperança de que la oposició democràtica deixi d'ésser quelcom més o menys amagat i «busca-raons» per esdevenir legal, pública i la encarregada de fer bregar «els de sempre» en el cas de que, per motius distints però sempre folklòrics, aquests no deixin — en les properes eleccions — els mànecs de l'administració municipal.

Sentmenat pot ésser un clar exemple en aquest sentit. Problemes llargament debatuts com l'asfaltat dels carrers i l'arranjament de les voravies s'han ajuntat — conseqüentment — amb les múltiples reivindicacions que l'agonia del caciquisme i la tenacitat dels elements democràtics han fet possible que sortissin a la llum: zones verdes, escoles noves, dispensari de la Seguritat Social, ambulància de la Creu Roja (i, aprofitant la ben entensa, un local sanitari), central telefònica...

Les reivindicacions són moltes i, sobretot, bàsiques per a l'acondicionament de la infraestructura del municipi a les necessitats imperioses d'un poble que creix per tots costats. imperioses d'un poble que creix per tots costats. A nivell popular existeix la consciència de que aquestes deficiències són degudes, fonamentalment, a la incapacitat de les administracions que, des de fa tans anys, s'han vingut succeint a sí mateixes, així com a la poderosa influència de les «esferes oficials» dins dels organismes municipals. Això és un judici de valor i sempre és arriscat però, aquí estan les cases que s'endisen dins els carrers, els «xalets» per l'amplada del carrer, indústries químiques pròximes a zones habitades, torres enormes que suporten cables d'alta tensió a través dels boscos amb la conseqüent destrossa ecològica i estètica, etc.

El Consistori actual se les veu i se les desitja per a portar a terme una política coherent, cosa gairabé impossible si es té en compte que ha recollit totes les deficiències acumulades d'anys enrera i no s'ha decidit, per altra part, a trencar obertament amb llur sistema administratiu.

Els veïns vàrem signar una carta de denuncia

LES ESCOLES NACIONALS EN PÈSSIMES CONDICIONS

Més de tres-centes signatures han remissat una instància denunciant les pèssimes condicions en que es troben les actuals escoles «nacionals»: goteres, humitats, serveis higiènics insuficients, manca de gimnàs, de zona d'esbarjo i de laboratoris, perillositat constant per els alumnes degut a les grades de la pista d'hoquei, etc.

Més de tres-centes signatures a les quals l'Ajuntament, reunit en Ple Municipal Extraordinari ha decidit respondre — per unanimitat — s'esperar a la aprovació del Pla Comarcal, actualment en projecte, per tal d'escollir quins seran els terrenys més adients per a la construcció de les noves escoles... sense que ningú no apuntés la possibilitat de fer pressupost per obres d'arranjament per tal de reparar les parts més deficientes.

Més de tres-cents pares d'alumnes, doncs, hauran d'esperar a que faci públic el nou pla i, amb la folklòrica suposició de que no hi hagin impugnacions, a que s'aprovi, si volen tenir escoles decentes per els seus fills.

— LA CENTRAL TELEFÒNICA —

Per altra part, va llegir-se l'acta del Ple Municipal del mes passat, reafirmant-se la decisió d'edificar la central telefònica automàtica precisament en un solar reivindicat per a zona verda però que el Rector de la vila assegurava que era propietat de la Parròquia doncs que, antigament, havia estat un cementeri.

Sembla ser — per tal — que la decisió presa del consistori ha volgut ésser una solució salomònica: ni la Parròquia ni els elements democràtics.

Però si aquesta solució és políticament acceptable (doncs tothom juga les seves cartes) no deixa, per això, d'ésser una pifiada administrativa, car Sentmenat es queda sense zona verda, mentre locals perfectament adients per a la central resten desocupats.

En resum, dos plens municipals amb dues decisions similars i amb el mateix teló de fons, que si Déu vol, les eleccions desxifrarà.

En la zona industrial hi trobareu de tot merda per fora y merda per dins. Fixeu-vos amb els pals d'electricitat, tan sols n'hi ha un de recte i no abasteix la zona!

La població sentmenatenca, mentres, segueix treballant i fent possible aquests miracles, a saber, que un poble sense ordenació i planificació de cap mena segueixi habitat i, més, creixi.

Texto y Fotos: PATONA